

Kopie

Afgeleverd aan: mr. CLOOTS Elke

art. 792 Ger. W.

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer 2020/
Datum van uitspraak 28 oktober 2020
Rolnummer 2020/AR/1014

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Eindarrest: verhaal onontvankelijk

Hof van beroep

Brussel

Marktenhof

Kamer 19A

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001785171-0001-0023-01-01-1

INZAKE:

1. **INFORMEX NV**, ON 0423.709.559, met maatschappelijke zetel te 1140 EVERE, Jules Bordetlaan 168,

Verzoekende partij,

vertegenwoordigd door Mr. SASSERATH Olivier en Mr. LAURENT Philippe, advocaten te 1150 Brussel, Tervurenlaan 270

TEGEN:

1. DE **GEGEVENSBECHERMINGS AUTORITEIT**, openbare instelling met rechtspersoonlijkheid, ON 0694.679.950, met maatschappelijke zetel te 1000 BRUSSEL, Drukpersstraat 35,

Verwerende partij,

vertegenwoordigd door Mr. CLOOTS Elke, Mr ROETS Joos en Mr SOTTIAUX Stefan, advocaten te 2018 ANTWERPEN, Oostenstraat 38 bus 201;

EN:

1. DE **BELGISCHE STAAT, FEDERALE OVERHEIDSDIENST MOBILITEIT EN VERVOER**, ON 0308.357.852, City Atrium, 1210 BRUSSEL, Vooruitgangstraat 65,

Vrijwillig tussenkomende partij,

vertegenwoordigd door Mr. DE POORTER Ingrid, advocaat te 9000 GENT, Heernislaan 91.

* * *

1. **Rechtsmacht van het Marktenhof.**

Het hof put zijn rechtsmacht uit een verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof van beroep te Brussel op 22 juli 2020 door de NV INFORMEX tegen de GEGEVENSBECHERMINGS AUTORITEIT (hierna "GBA") en waarbij de BELGISCHE STAAT, Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer (hierna "FOD Mobiliteit") mede in zake werd geroepen.

Bij dit verzoekschrift stelt de NV INFORMEX bij het Marktenhof beroep in tegen de beslissing van de Geschillenkamer van de GBA van 23 juni 2020 nummer 34/2020 dossier DOS-2019-02426.

Het verzoek is tevens gericht tegen de FOD Mobiliteit.

2. De vorderingen voor het Marktenhof.

Bij conclusie neergelegd ter griffie op 23 september 2020 vordert de NV INFORMEX:

Om de beslissing ten gronde 34/2020 van 23 juni 2020 (Dossiernummer: DOS-2019-02426) genomen door de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit te vernietigen, omwille van de schending van de hoger besproken wettelijke bepalingen, waarop de in dit verzoekschrift ontwikkelde middelen zijn gesteund.

De GBA te veroordelen tot de kosten van het geding, m.i.v. het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding.

Bij conclusie neergelegd op 2 oktober 2020 vordert de FOD Mobiliteit om rekening te willen houden met haar standpunt en om de NV INFORMEX te veroordelen tot de gerechtskosten aan haar zijde begroot op € 1.440,00 rechtsplegingsvergoeding.

Bij conclusie neergelegd op 7 oktober 2020 vordert de GBA:

- *Te verklaren dat de vordering van appellante onontvankelijk is;*
- *Te verklaren dat de vordering van appellante hoe dan ook ongegrond is;*
- *Hoe dan ook, appellante te veroordelen tot de kosten van het geding, m.i.v. het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding.*

3. De feiten.

De verschillende partijen geven een eigen feitenrelaas.

Het Marktenhof herneemt hierbij enkel het feitenrelaas van de GBA.

De GBA vat als volgt samen:

1. Op 3 april 2019 beslist het Directiecomité van de GBA om een dossier aanhangig te maken bij de Inspectiedienst van de GBA op grond van artikel 63, 1°, van de Wet tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: “GBA-wet”) (stuk 1). Luidens die bepaling kan het Directiecomité een dossier aanhangig maken bij de Inspectiedienst als het “ernstige aanwijzingen vaststelt van het bestaan van een praktijk die aanleiding kan geven tot een inbreuk op de grondbeginselen van de bescherming van de persoonsgegevens, in het kader van deze wet en van de wetten die bepalingen bevatten inzake de bescherming van de verwerking van persoonsgegevens”.

2. Het Directiecomité had inderdaad ernstige aanwijzingen dat bepaalde verzekeringsondernemingen toegang krijgen tot de persoonsgegevens vervat in de Kruispuntbank van de voertuigen en dat zij die gegevens aanwenden voor commerciële doeleinden. In de Kruispuntbank van de voertuigen zijn alle voertuigen geregistreerd die

gebouwd, geassembleerd of ingevoerd zijn in België. De registratie in de kruispuntbank gebeurt onder een uniek identificatienummer van het voertuig, dat wordt toegekend op het ogenblik van zijn constructie (het “chassisnummer” of “VIN” genaamd).

De volgende gegevens worden in de kruispuntbank opgenomen voor elk geregistreerd voertuig: de registratiedatum, de gegevens vermeld in het gelijkvormigheidsattest, het nummer van het proces-verbaal van goedkeuring en de identificatiegegevens van elke (gewezen of huidige) eigenaar van het voertuig.

Het Directiecomité had ernstige aanwijzingen dat sommige verzekeringsondernemingen toegang tot de persoonsgegevens uit deze kruispuntbank verkrijgen via Informex nv, een informatieplatform waarbij zij klant zijn. Informex nv is een informatieplatform over voertuigen die het voorwerp uitmaken van een ongeval. Bij koninklijk besluit is bepaald dat Informex nv voor welbepaalde doeleinden van algemeen belang, zoals consumentenbescherming en fraudebestrijding, toegang heeft tot de gegevens uit de kruispuntbank. Informex nv biedt zijn klanten (verzekeraars dus) echter ook aan om voor hen gegevens van voertuigen in de kruispuntbank op te zoeken, die hen in staat stellen een gepersonaliseerd prijsaanbod te doen aan potentiële verzekeringnemers. Dit zijn de zogenaamde “IRES-activiteiten” of “IRES-diensten” van Informex nv.

3. Op vraag van het Directiecomité start de Inspectiedienst een onderzoek. Op 3 mei 2019 richt zij een brief aan de FOD Mobiliteit en Vervoer, die de beheerder is van de Kruispuntbank van de voertuigen en door de wetgever aangeduid is als de verantwoordelijke voor de verwerking van de persoonsgegevens die zich in de Kruispuntbank bevinden. In die brief werd de FOD onder meer gevraagd sinds wanneer zij op de hoogte is van de praktijk van Informex nv en of zij deze als een inbreuk in verband met persoonsgegevens beschouwt (stuk 2).

4. Per brief van 29 mei 2019 beantwoordt de FOD Mobiliteit en Vervoer deze vragen van de Inspectiedienst (stuk 3).

5. Per brief van 6 juni 2019 bezorgt de Inspectiedienst zijn voorlopige vaststellingen en een aantal bijkomende vragen aan de FOD Mobiliteit en Vervoer (stuk 4).

6. Op 19 augustus 2019 maakt de Inspectiedienst overeenkomstig artikel 91, § 2, GBA-wet zijn inspectieverslag over aan de voorzitter van de Geschillenkamer, waardoor de Geschillenkamer wordt gevat op grond van artikel 92, 3°, van de GBA-wet (stuk 5).

In zijn verslag doet de Inspectiedienst binnen de scope van de ernstige aanwijzingen vaststellingen met betrekking tot:

de naleving van de doelbinding (art. 5.1 b) AVG) en de rechtmatigheid van de verwerking (art. 6.1 AVG); alsook

de naleving van de verantwoordelijkheid van de verwerkingsverantwoordelijke (art. 24 AVG), de beveiliging van de verwerking (art. 32 AVG) en de melding van een inbreuk in verband met persoonsgegevens aan de toezichthoudende overheid (art. 33 AVG).

Verder doet de Inspectiedienst ook nog een aantal aanvullende vaststellingen, buiten de scope van de ernstige aanwijzingen, maar deze zijn in het kader van onderhavige procedure niet meteen relevant.

7. Op 24 september 2019 beslist de Geschillenkamer dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde (art. 95, § 1, 1°, en art. 98 GBA-wet) (stuk 6).

8. Per aangetekende brief van 24 september 2019 wordt de FOD Mobiliteit en Verkeer ervan in kennis gesteld dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde en wordt zij tevens uitgenodigd om haar verweermiddelen in te dienen binnen de daartoe opgegeven termijn (art. 98-99 GBA-wet) (stuk 7).

9. Op 28 oktober 2019 legt de FOD Mobiliteit en Verkeer haar conclusie van antwoord neer en verzoekt om gehoord te worden, overeenkomstig artikel 98, 2°, GBA-wet (stuk 8).

10. Op 4 mei 2020 wordt de FOD Mobiliteit en Vervoer gehoord door de Geschillenkamer, overeenkomstig artikel 53 van het reglement van interne orde (stuk 9).

11. Op 6 mei 2020 wordt het proces-verbaal van de hoorzitting aan de FOD Mobiliteit en Vervoer overgemaakt, overeenkomstig artikel 54 van het reglement van interne orde (stuk 10).

12. Op 15 mei 2020 maakt de FOD Mobiliteit en Vervoer haar opmerkingen over, die als bijlage bij het proces-verbaal van verhoor worden gevoegd, overeenkomstig artikel 54, lid 2, van het reglement van interne orde (stuk 11).

13. Op 23 juni 2020 neemt de Geschillenkamer een beslissing ten gronde (stuk 12). De Geschillenkamer stelt (onder meer) de volgende inbreuken op de Algemene Verordening Gegevensbescherming (hierna "AVG") vast:

- een inbreuk op artikel 6.1 AVG, dat de voorwaarden bepaalt waaraan een gegevensverwerking moet voldoen om rechtmatig te zijn; en*
- een inbreuk op artikel 5.1.b) AVG, dat het beginsel van doelbinding bevat.*

Bovendien stelt de Geschillenkamer een schending vast van artikel 25 van het Koninklijk Besluit van 8 juli 2013 'ter uitvoering van de wet van 19 mei 2010 houdende oprichting van de

Kruispuntbank van de Voertuigen' (hierna: "KB KBV"). De Geschillenkamer oordeelt dat de persoonsgegevens verkregen uit de kruispuntbank voor doeleinden van "direct marketing" worden gebruikt, wat die bepaling verbiedt.

14. De Geschillenkamer motiveert haar beslissing als volgt.

Wat betreft de inbreuk op artikel 6.1 AVG, dat bepaalt dat een gegevensverwerking slechts rechtmatig is als ze op welbepaalde gronden is gebaseerd, stelt de Geschillenkamer dat er geen rechtmatige grondslag is voor de doorgifte aan verzekeraars van gegevens verkregen via de Kruispuntbank van de voertuigen in het kader van de IRES-activiteiten van Informex nv. Informex nv heeft krachtens artikel 4, 4°, van het KB KBV weliswaar toegang tot de kruispuntbank voor welbepaalde doeleinden van algemeen belang, zoals het verbeteren van de consumentenbescherming en het vermijden van verzekeringsfraude, maar de IRES-dienstverlening die Informex nv aanbiedt aan verzekeraars kan volgens de Geschillenkamer onder geen van die doelstellingen worden gekwalificeerd (zie verder).

Belangrijk hierbij is dat de FOD Mobiliteit & Vervoer bij wet is aangeduid als de verwerkingsverantwoordelijke van de persoonsgegevens die zich in de Kruispuntbank bevinden (art. 6 Wet 19 mei 2010 'houdende oprichting van de Kruispuntbank van de Voertuigen' (hierna: "Wet KBV"). Als verwerkingsverantwoordelijke rust op de FOD, krachtens de artikelen 5.2 en 24 AVG, de verantwoordingsplicht om te waarborgen en te kunnen aantonen dat de verwerking in overeenstemming met de AVG wordt uitgevoerd.

Wat betreft de inbreuk op het beginsel van doelbinding (art. 5.1.b) AVG), merkt de Geschillenkamer op dat Informex nv op grond van wettelijke bepalingen weliswaar toegang heeft tot de kruispuntbank, maar dat zij de daaruit verkregen gegevens slechts mag verwerken voor de verwezenlijking van de in die bepalingen opgesomde doeleinden van algemeen belang. Met name mag zij de gegevens verwerken met het oog op “de veiligheid, en het verbeteren van de bescherming van de consument (...)” en “het vermijden van fraude aan de voertuigverzekering”. Volgens de Geschillenkamer kan de dienst aangeboden door verzekeraars, waarbij zij gepersonaliseerde prijsopgaven opstellen aan de hand van persoonsgegevens die zij via Informex nv opvragen in de Kruispuntbank van de voertuigen, echter niet worden ondergebracht onder deze wettelijk omschreven doeleinden van algemeen belang. Deze dienst betreft immers de commerciële relatie tussen de verzekeraar en de (potentiële) verzekeringnemer, en niet de verwezenlijking door Informex nv van de taken die het KB KBV haar toekent inzake (onder meer) consumentenbescherming en fraudebestrijding.

Bovendien beschouwt de Geschillenkamer de verwerking van de kentekenplaat door de verzekeraars die klant zijn van Informex nv, om een gepersonaliseerde prijsopgave op te stellen voor potentiële verzekeringnemers, als “direct marketing” in de zin van artikel 25 KB KBV. Die bepaling verbiedt uitdrukkelijk dat de gegevens uit de kruispuntbank worden gebruikt voor direct marketingdoeleinden.

Het begrip “direct marketing” wordt niet gedefinieerd in het KB KBV en evenmin in de AVG (waar het begrip wordt gebruikt in artikel 21). In haar Aanbeveling 1/2020 van 17 januari 2020, die gepubliceerd is op haar website, gaf de GBA daarom zelf een definitie aan het concept. Die definitie luidt als volgt:

“Elke communicatie, in welke vorm dan ook, gevraagd of ongevraagd, afkomstig van een organisatie of persoon en gericht op de promotie of verkoop van diensten, producten (al dan niet tegen betaling), alsmede merken of ideeën, geadresseerd door een organisatie of persoon die handelt in een commerciële of niet-commerciële context, die rechtstreeks gericht is aan een of meer natuurlijke personen in een privé- of professionele context en die de verwerking van persoonsgegevens met zich meebrengt.”

Het verwerken van persoonsgegevens verkregen – via Informex nv – uit de Kruispuntbank van de voertuigen met het oog op het opstellen van een individueel prijsaanbod door autoverzekeraars valt volgens de Geschillenkamer onder die definitie van “direct marketing” en aldus onder het verbod van artikel 25 KB KBV. Aangezien deze verwerking uitdrukkelijk door de Belgische wetgever is verboden, kan deze niet alsnog rechtmatig worden indien een potentiële verzekeringnemer ermee zou toestemmen dat zijn kentekenplaat wordt gebruikt door verzekeraars (klanten van Informex nv) om zijn voertuiggegevens op te vragen in de Kruispuntbank.

15. De Geschillenkamer stelt aldus inbreuken vast op de artikelen 6.1 en 5.1.b) AVG en op artikel 25 KB KBV, maar zij legt voor deze inbreuken geen sanctie op aan de FOD Mobiliteit & Vervoer. Zij gelast de FOD, als verwerkingsverantwoordelijke van de voornoemde persoonsgegevens, enkel om de verwerking in overeenstemming te brengen met de geschonden bepalingen (art. 58.2.d) AVG en art. 100, § 1, 9°, GBA-wet). Hiervoor krijgt de FOD een termijn van zes maanden vanaf de kennisgeving van de beslissing van de Geschillenkamer.

De reden waarom de Geschillenkamer geen sanctie oplegt voor deze inbreuken is dat de FOD er redelijkerwijze op mocht vertrouwen dat de kwestieuze verwerking rechtmatig was. Een advies uit 2017 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (CBPL) (stuk 13), de voorganger van de GBA, stelt immers dat Informex nv de gegevens uit de

kruispuntbank onder voorwaarden wel degelijk mag gebruiken om aan haar klanten, namelijk verzekeringsmaatschappijen, toe te laten online precieze prijsberekeningen voor een autoverzekering uit te voeren. Het rechtszekerheidsbeginsel noopt de Geschillenkamer er daarom toe de FOD voor het verleden niet te sanctioneren voor de schending van het beginsel van doelbinding (art. 5.1.b) AVG) en de vereiste van de rechtmatigheid van de verwerking (art. 6.1 AVG).

16. Op 23 juni 2020 stelt de Geschillenkamer de FOD Mobiliteit & Vervoer in kennis van haar beslissing en van de mogelijkheid om beroep aan te tekenen binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof (art. 108, § 1, eerste lid, GBA-wet) (stuk 14).

17. Middels een verzoekschrift van 15 juli 2020 stelt appellante (Informex nv) bij [het Marktenhof] een beroep in tegen de beslissing van de Geschillenkamer van 23 juni 2020. Deze beslissing wordt hierna aangeduid als de “bestreden beslissing”.

4. Het juridisch kader van de rechtsmacht van het Marktenhof.

De materie wordt geregeld door de Belgische Wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna WOG).

Wat aanhangig maken en ontvankelijkheid van een klacht of een verzoek betreft stellen de artikelen 58 en volgende wat volgt.

Art. 58

Eenieder kan schriftelijk, gedateerd en ondertekend een klacht of een verzoek indienen bij de Gegevensbeschermingsautoriteit.

De Gegevensbeschermingsautoriteit stelt daartoe een formulier vast.

Art. 59

De indiening van een klacht en een verzoek is kosteloos.

Art. 60

De eerstelijnsdienst onderzoekt of de klacht of het verzoek ontvankelijk is.

Een klacht is ontvankelijk wanneer:

- zij opgesteld is in één van de landstalen;*
- een uiteenzetting van de feiten bevat, alsook de nodige indicaties voor de identificatie van de verwerking waarop zij betrekking heeft;*
- zij behoort tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit.*

Een verzoek is ontvankelijk wanneer:

- zij opgesteld is in één van de landstalen;*
- zij behoort tot de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit.*

De eerstelijnsdienst kan de klager of de verzoeker uitnodigen om zijn klacht of verzoek toe te lichten.

Art. 61

De beslissing inzake de ontvankelijkheid van de klacht of het verzoek wordt ter kennis gebracht van de klager of de verzoeker.

Indien de eerstelijnsdienst besluit tot de niet-ontvankelijkheid van een klacht of een verzoek wordt de klager of de verzoeker hiervan geïnformeerd door een met redenen omklede beslissing.

Art. 62

§ 1. De ontvankelijke klachten worden door de eerstelijnsdienst overgemaakt aan de geschillenkamer.

§ 2. De ontvankelijke verzoeken worden door de eerstelijnsdienst behandeld.

[.....]

De procedure voor de geschillenkamer en het verhaal ertegen wordt geregeld in afdeling 3 “Procedure voor de geschillenkamer”.

“Art. 95

§ 1. De geschillenkamer beslist over de opvolging die het geeft aan het dossier en is bevoegd:

1° te beslissen dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde;

2° een schikking voor te stellen;

3° de klacht te seponeren;

4° waarschuwingen te formuleren;

5° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;

6° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;

7° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

8° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

§ 2. In de gevallen vermeld in § 1, 4° tot 6°, stelt zij onverwijld de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis van:

1° het feit dat een dossier aanhangig is;

2° de inhoud van de klacht, desgevallend met uitzondering van de stukken waaruit de identiteit van de indiener van de klacht kan worden afgeleid;

3° de mogelijkheid tot het raadplegen en het kopiëren van het dossier bij het secretariaat van de geschillenkamer, desgevallend met uitzondering van de stukken waaruit de identiteit van de indiener van de klacht kan worden

afgeleid, alsmede van de dagen en de uren waarop die raadpleging mogelijk is.

Onderafdeling 3. Beraadslaging en beslissing ten gronde

Art. 98

Wanneer de geschillenkamer beslist dat het dossier gereed is voor behandeling ten gronde, stelt zij onverwijld de betrokken partijen per aangetekende zending in kennis van de bepalingen zoals vermeld in artikel 95, § 2, alsook van:

1° de mogelijkheid om alle communicatie omtrent de zaak elektronisch te aanvaarden;

2° de mogelijkheid om hun verweermiddelen in te dienen en om te verzoeken om gehoord te worden;

3° de mogelijkheid om alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen.

Art. 99

De geschillenkamer nodigt de partijen uit om hun verweermiddelen in te dienen.

[...]

Onderafdeling 4. Kennisgeving en beroepsprocedure

Art. 108

§ 1. De geschillenkamer stelt de partijen in kennis van haar beslissing en van de mogelijkheid om beroep aan te tekenen binnen een termijn van dertig dagen, vanaf [...] de kennisgeving, bij het Marktenhof.

Behoudens de uitzonderingen die de wet bepaalt of tenzij de geschillenkamer bij met bijzondere redenen omklede beslissing anders beveelt is de beslissing uitvoerbaar bij voorraad, zulks niettegenstaande hoger beroep.

De beslissing tot verwijdering van gegevens overeenkomstig artikel 100, § 1, 10°, is niet uitvoerbaar bij voorraad.

§ 2

Tegen de beslissingen van de geschillenkamer op grond van de artikelen 71 en 90 staat beroep open bij het Marktenhof die de zaak behandelt zoals in kort geding overeenkomstig de artikelen 1035 tot 1038, 1040 en 1041 van het Gerechtelijk Wetboek.”

De Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft op 20 december 2018 het reglement van interne orde van de GBA goedgekeurd. Het reglement van interne orde opgesteld door het directiecomité bevat de essentiële regels betreffende de werking van de organen en de termijnen binnen dewelke informatie, adviezen en goedkeuringen vermeld in de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de GBA dienen te worden geleverd. Het werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 15 januari 2019 en staat eveneens vermeld op de website van de GBA.

De toepasselijke regels van de AVG¹ zijn de volgende:

“Art. 5 Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens moeten:

- a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is (“rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);*
 - b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd (“doelbinding”);*
 - c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt (“minimale gegevensverwerking”);*
 - d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren (“juistheid”);*
 - e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen (“opslagbeperking”);*
 - f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging (“integriteit en vertrouwelijkheid”).*
- 2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen (“verantwoordingsplicht”).*

Art. 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

- a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;*

¹ Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)

- b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;*
- c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;*
- d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;*
- e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;*
- f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.*

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

2. De lidstaten kunnen specifiekere bepalingen handhaven of invoeren ter aanpassing van de manier waarop de regels van deze verordening met betrekking tot de verwerking met het oog op de naleving van lid 1, punten c) en e), worden toegepast; hiertoe kunnen zij een nadere omschrijving geven van specifieke voorschriften voor de verwerking en andere maatregelen om een rechtmatige en behoorlijke verwerking te waarborgen, ook voor andere specifieke verwerkingssituaties als bedoeld in hoofdstuk IX.

3. De rechtsgrond voor de in lid 1, punten c) en e), bedoelde verwerking moet worden vastgesteld bij:

- a) Unierecht; of*
- b) lidstatelijk recht dat op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is.*

Het doel van de verwerking wordt in die rechtsgrond vastgesteld of is met betrekking tot de in lid 1, punt e), bedoelde verwerking noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of voor de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend. Die rechtsgrond kan specifieke bepalingen bevatten om de toepassing van de regels van deze verordening aan te passen, met inbegrip van de algemene voorwaarden inzake de rechtmatigheid van verwerking door de verwerkingsverantwoordelijke; de types verwerkte gegevens; de betrokkenen; de entiteiten waaraan en de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt; de doelbinding; de opslagperioden; en de verwerkingsactiviteiten en -procedures, waaronder maatregelen om te zorgen voor een rechtmatige en behoorlijke verwerking, zoals die voor andere specifieke verwerkingssituaties als bedoeld in hoofdstuk IX. Het Unierecht of het lidstatelijke recht moet beantwoorden aan een doelstelling van algemeen belang en moet evenredig zijn met het nagestreefde gerechtvaardigde doel.

4. Wanneer de verwerking voor een ander doel dan dat waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld niet berust op toestemming van de betrokkene of op een Unierechtelijke bepaling of een lidstaatrechtelijke bepaling die in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel vormt ter waarborging van de in artikel 23, lid 1, bedoelde doelstellingen houdt de verwerkingsverantwoordelijke bij de beoordeling van de vraag of de verwerking voor een ander doel verenigbaar is met het doel waarvoor de persoonsgegevens aanvankelijk zijn verzameld onder meer rekening met:

- a) ieder verband tussen de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld, en de doeleinden van de voorgenomen verdere verwerking;
- b) het kader waarin de persoonsgegevens zijn verzameld, met name wat de verhouding tussen de betrokkenen en de verwerkingsverantwoordelijke betreft;
- c) de aard van de persoonsgegevens, met name of bijzondere categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt, overeenkomstig artikel 9, en of persoonsgegevens over strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten worden verwerkt, overeenkomstig artikel 10;
- d) de mogelijke gevolgen van de voorgenomen verdere verwerking voor de betrokkenen;
- e) het bestaan van passende waarborgen, waaronder eventueel versleuteling of pseudonimisering.

5. De ingeroepen middelen.

5.1.

De NV INFORMEX laat volgende middelen gelden:

2.1. Eerste middel: De GBA heeft een beslissing genomen die betrekking heeft op Informex zonder deze partij bij de procedure te betrekken: schending van artikel 6.1. EVRM-verdrag, minstens de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, en van artikel 95 §2 GBA-WET en artikel 98 GBA-WET.

2.1.1. Voorwerp van de beslissing en betrokken personen

2.1.2. Schending artikel 6.1. EVRM-verdrag, minstens de hoorplicht

a) Schending van artikel 6.1. EVRM-Verdrag

b) Schending van de hoorplicht

2.1.3. Schending van artikelen 93, 95 en 98 GBA-wet

2.2. Tweede middel: de beslissing dat de gegevens van de KBV door de FOD Mobiliteit, informex en informex-klanten onrechtmatig worden gebruikt (wegens schending van de artikelen 5.1 en 6.1 van de AVG), is incorrect: (a) de beslissing is niet correct materieel gemotiveerd en (b) het gebruik van de gegevens van de KBV in het kader van de IRES-dienst draagt bij tot een betere bescherming van de consument en tot het voorkomen van verzekeringsfraude en valt dus onder de doelstellingen voorzien in artikel 4.4. KBV-KB (geen schending van artikel 5.1. en 6.1. AVG).

2.2.1. Stelling van de GBA en wettelijk kader

2.2.2. Geen schending van 5.1.b) en artikel 6.1 AVG of inbreuk op direct marketing conform de AVG.

2.2.3. Gebrekkige motivering van de bestreden beslissing

a) De FOD Mobiliteit is niet betrokken bij de beweerde schending van de doelstellingen waarvoor de gegevens mogen worden verwerkt

b) Gebrek aan inachtnaam van het eerder advies van de CBPL

2.2.4. Incorrecte toepassing van artikel 4 KBV-KB

2.3. Derde middel: De gegevens worden niet gebruikt voor direct marketing doeleinden: er is dus geen inbreuk op artikel 25 KBV-KB (verbod tot gebruik van gegevens voor direct marketing doeleinden).

2.3.1. De FOD Mobiliteit maakt geen gebruik van de gegevens voor direct marketing doeleinden

2.3.2. De interpretatie van het begrip "direct marketing" door de GBA is incorrect, minstens mag het niet dienen als grond voor de motivering van haar beslissing.

2.3.3. De gegevens uit de KBV worden niet gebruikt "voor doeleinden" van direct marketing.

2.4. Vierde middel: de GBA heeft artikel 100, §1, 9° van de GBA-wet en artikel 58, §2, d) van de AVG niet nageleefd

5.2.

De FOD Mobiliteit ontwikkelt geen middelen. Zij schikt zich naar de beslissing van de GBA.

5.3.

De GBA laat gelden:

Eerste verweermiddel: het beroep is onontvankelijk, aangezien appellante geen partij was bij de aangevochten beslissing in de zin van artikel 108, § 1, GBA-wet

Tweede verweermiddel: de beslissing van de Geschillenkamer is niet onregelmatig doordat Informex nv niet als partij werd opgeroepen in de procedure voor de Geschillenkamer

(a) Geen inbreuk op artikel 95, § 2, en artikel 98 GBA-wet

(b) Het recht te worden gehoord, zoals gewaarborgd in artikel 6.1 EVRM, artikel 41.2.a) EUHandvest en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur

(i) Artikel 6.1 EVRM

(ii) Artikel 41.2.a) EU-Handvest

☐ *Het criterium "verwerkingsverantwoordelijke"*

☐ *Het criterium "impact"*

☐ *Besluit 18*

(iii) De algemene beginselen van behoorlijk bestuur in de Belgische rechtsorde

(c) Besluit

Derde verweermiddel: de beslissing van de Geschillenkamer inzake de schending van artikel 6.1 en artikel 5.1.b) AVG was afdoende gemotiveerd

(a) Het gebrek aan betrokkenheid van de FOD Mobiliteit & Vervoer bij de vastgestelde inbreuken

(b) De afwijking van het eerdere advies van de CBPL

(c) De vaststelling dat de IRES-activiteiten niet onder de taken van algemeen belang vermeld in artikel 5 Wet KBV en artikel 4, 4°, KB KBV vallen

(d) Besluit

Vierde verweermiddel: de Geschillenkamer kon in redelijkheid oordelen dat de gegevens uit de kruispuntbank worden gebruikt voor direct marketingdoeleinden, in strijd met artikel 25 KB KBV

Vijfde verweermiddel: De bestreden beslissing is niet in strijd met artikel 100, § 1, 9°, GBAwet en artikel 58.2.d) AVG.

6. Beoordeling. De ontvankelijkheid van het beroep of het verhaal zoals ingesteld door de NV INFORMEX bij het Marktenhof.

6.1.

Ter terechtzitting van 21 oktober 2020 werden de debatten beperkt tot de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep of het verhaal zoals ingesteld door de NV INFORMEX bij het Marktenhof.

6.2.

De GBA laat gelden:

20. Het onderhavige beroep wordt ingesteld door Informex nv, hoewel zij geen partij was in de procedure voor de Geschillenkamer van de GBA. De bestreden beslissing was gericht tegen de FOD Mobiliteit & Vervoer, en tegen haar alleen.

21. Artikel 108 GBA-wet, dat de procedure voor beroepen tegen beslissingen van de Geschillenkamer regelt, voorziet nochtans enkel in een beroepsmogelijkheid voor de partijen bij de procedure voor de Geschillenkamer. Luidens artikel 108, § 1, eerste lid, GBA-wet stelt de Geschillenkamer “de partijen in kennis van haar beslissing en van de mogelijkheid om beroep aan te tekenen binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof”

De GBA-wet wijkt op dit punt af van een aantal andere wetten die voorzien in een beroep bij het Marktenhof. Zo bepaalt artikel IV.90, § 4, van het Wetboek van Economisch Recht (W.E.R.) dat een beroep bij het Marktenhof tegen beslissingen van het Mededingingscollege en de auditeur van de Belgische Mededingingsautoriteit kan worden ingesteld door elke bij de aangevochten beslissing betrokken partij, alsook door “elke persoon die (...) een belang kan doen gelden en aan het Mededingingscollege, respectievelijk de auditeur, heeft gevraagd om te worden gehoord.” Het beroep kan eveneens “door de minister worden ingesteld zonder dat deze een belang moet aantonen en zonder dat hij vertegenwoordigd was voor het Mededingingscollege.” Beroepen tegen besluiten van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie (BIPT) kunnen bij het Marktenhof worden ingesteld door “iedere persoon die een belang heeft om op te treden”, alsook door de ministers bevoegd voor telecommunicatie en voor de postsector.

Tegen beslissingen van de Commissie voor de regulering van de elektriciteit en het gas (CREG) kan eveneens elke belanghebbende een beroep instellen bij het Marktenhof.

In de parlementaire voorbereiding van de GBA-wet wordt geen toelichting gegeven bij de keuze van de wetgever om het beroep enkel open te stellen voor de partijen bij de aangevochten beslissing van de Geschillenkamer.

Het is overigens ook niet duidelijk of het hier gaat om een bewuste keuze van de wetgever, of slechts om een nalatigheid.

22. Aangezien Informex nv geen partij was bij de procedure voor de Geschillenkamer, beschikt zij – naar de letter van artikel 108 GBA-wet – niet over de mogelijkheid om de beslissing van de Geschillenkamer aan te vechten voor Uw Hof. Geïntimeerde laat het aan de wijsheid van Uw Hof over om te beoordelen of de GBA-wet, door niet te voorzien in een beroepsmogelijkheid voor mogelijke belanghebbenden die geen partij zijn bij de aangevochten beslissing van de Geschillenkamer, een lacune vertoont en, zo ja, of het Uw Hof dan wel de wetgever toekomt die lacune op te vullen.

In dit verband geeft geïntimeerde de volgende twee opmerkingen mee ter overweging.

- 1. De GBA-wet is een lex specialis die rechtsmacht verleent aan het Marktenhof in specifieke gevallen. In de mate dat de GBA-wet niet voorziet in een beroepsmogelijkheid bij het Marktenhof voor eventuele belanghebbenden die geen partij waren voor de Geschillenkamer, staat het deze belanghebbenden altijd vrij om de “gewone” (burgerlijke of administratieve) rechter te vatten. (Dit heeft appellante overigens ook effectief gedaan. Op 20 augustus 2020 heeft zij een beroep tot nietigverklaring van de hier bestreden beslissing ingediend bij de Raad van State.) Het recht op een doeltreffende voorziening in rechte tegen juridisch bindende besluiten*

van de toezichthoudende autoriteit, toegekend door artikel 78.1 AVG, is aldus gegarandeerd in de Belgische rechtsorde.

2. De verwijzing door appellante naar het arrest van Uw Hof in de zaak-ING België t. GBA en Installé doet volgens geïntimeerde niet ter zake hier. In die zaak ging het immers om de vraag wie de correcte verwerende partij is in een beroepsprocedure tegen een beslissing van de Geschillenkamer van de GBA, maar niet over de vraag wie die beslissing voor Uw Hof kan aanvechten. Naar het geïntimeerde voorkomt, heeft Uw Hof zich over die laatste kwestie niet uitgesproken in dat arrest.

6.3.

De NV INFORMEX laat gelden:

“ONTVANKELIJKHEID VAN HET BEROEP TEGEN DE BESTREDEN BESLISSING

10. Artikel 108 van de GBA-wet bepaalt:

“§ 1. De geschillenkamer stelt de partijen in kennis van haar beslissing en van de mogelijkheid om beroep aan te tekenen binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de kennisgeving, bij het Marktenhof”.

Dit artikel dient te worden gelezen in het licht van artikel 78 AVG en van overweging 143 van de AVG, waarin wordt bepaald:

“Onverminderd andere mogelijkheden van administratief of buitengerechtelijk beroep, heeft iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon het recht om tegen een hem betreffend juridisch bindend besluit van een toezichthoudende autoriteit een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen” (artikel 78 AVG);

“...Onverminderd dit recht uit hoofde van artikel 263 VWEU dient iedere natuurlijke of rechtspersoon het recht te hebben om tegen een besluit van een toezichthoudende autoriteit dat ten aanzien van die persoon rechtsgevolgen heeft, voor het bevoegde nationale gerecht een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen. Een dergelijk besluit heeft meer bepaald betrekking op de uitoefening van met onderzoek, correctie en toestemming verband houdende bevoegdheden door de toezichthoudende autoriteit, of op de afwijzing van klachten” (overweging 143 AVG).

Aangezien de beslissing voor Informex juridisch bindend is, minstens rechtsgevolgen heeft ten aanzien van haar, heeft zij hoedanigheid om het beroep in te stellen.

In haar arrest d.d. 09 oktober 2019 (rolnr. 2019/AR/1006, “ING-arrest”, stuk F22), heeft het Marktenhof omtrent deze bepalingen reeds gesteld dat:

“Deze bepalingen stellen enkel dat hij ten aanzien van wie een administratieve beslissing is getroffen moet beschikken over een verhaal voor een onafhankelijke rechter. Deze rechter is te dezen het Marktenhof”

Deze beslissing bevestigt dat niet zozeer de hoedanigheid van “partij” bij de procedure in eerste aanleg van belang is, maar wel het feit dat de aangevochten beslissing de persoon treft (“ten aanzien van wie een administratieve beslissing is getroffen”).

Het argument van de GBA (punten 19 e.v. eerste besluiten GBA) dat de procedure voor het Marktenhof een “bijzondere” procedure zou zijn, die voorbehouden is aan de personen die uitdrukkelijk vermeld worden in artikel 108 GBA-wet (en dat de algemene bevoegde rechter de Raad van State zou zijn), overtuigt niet. Er kan ten eerste verwezen worden naar de beslissing van uw hof d.d. 09 oktober 2019, hierboven reeds vermeld (punt 9).

Ten tweede blijkt uit de lezing van §1 van artikel 108 van de GBA-wet niet dat het recht op een rechtsmiddel beperkt zou zijn tot de “partijen” die betrokken zijn bij de procedure voor de GBA. De tekst van dit artikel bepaalt enkel en alleen dat de partijen “worden geïnformeerd” over het bestaan van de mogelijkheid van een beroep bij het Marktenhof tegen de beslissing van de GBA. Dit artikel bepaalt daarentegen niet dat het rechtsmiddel enkel door de “partijen” bij de beslissing zou mogen worden ingesteld.

Het Marktenhof blijkt dan ook de normale beroepsinstantie te zijn tegen de beslissingen van de GBA. De voorbereidende werken van de GBA-wet bepalen trouwens desbetreffend:

“Voor het overige meldt de staatssecretaris dat er tegen de beslissingen van de geschillenkamer een rechterlijk beroep openstaat bij het Marktenhof dat oordeelt met volle rechtsmacht”. (Parl. St., Kamer, 54, 2648/006, p. 5) (stuk D1).

“De staatssecretaris stipt aan dat er bewust voor gekozen is om het Marktenhof aan te wijzen als bevoegd rechtscollege voor de behandeling van beroepen tegen de beslissingen van de geschillenkamer. Hij legt uit dat de betrokken partijen in de meerderheid van de gevallen economische actoren (bedrijven en ondernemingen) zijn en dat dit Hof veel ervaring en deskundigheid heeft opgebouwd om met deze partijen te werken” (Ibidem, p. 18) (stuk D1).

Er wordt daarin niet gesteld dat een beroep bij het Marktenhof een uitzonderlijk rechtsmiddel zou zijn, dat enkel openstaat voor welbepaalde personen.

De suggestie van een van de tussenkomenende experts om de Raad van State als beroepsorgaan aan te duiden (Ibidem, p. 50), werd ook niet weerhouden.

Er is dus geen reden om te oordelen dat een beroep bij het Marktenhof enkel open zou staan voor diegenen die formeel als partij worden genoemd in de beslissing van de GBA.

Conform artikel 78 en overweging 143 van de AVG dienen integendeel de personen die getroffen zijn door een beslissing van de toezichtautoriteit, een verhaal te kunnen instellen tegen deze beslissing.

13. Het is voor het overige duidelijk dat Informex voldoet aan de voorwaarden om een geding in te leiden, en meer bepaald belang (en hoedanigheid) heeft conform artikel 17 en 18 Ger. W.: het staat in casu immers buiten discussie dat de GBA in de bestreden beslissing standpunt inneemt over de verwerking verricht door Informex (de GBA dreigt zelfs met sancties tegen Informex in punt 61 van haar eerste conclusies).

Het is dus volstrekt logisch dat Informex, als partij getroffen door de beslissing en eigenlijk als zijnde de echte verantwoordelijke voor de bestreden verwerking, haar middelen voor het Marktenhof kan doen gelden.

6.4.

In tegenstelling tot hetgeen de NV INFORMEX voorhoudt stelt het arrest van het Marktenhof van 9 oktober 2019 (rolnr. 2019/AR/1006, “ING-arrest”) niet dat “ten aanzien van wie een administratieve beslissing is getroffen” zou impliceren dat ook al wie als derde en “per repercussie” enig gevolg zou ondervinden van een beslissing van de GBA, over een verhaal voor het Marktenhof zou beschikken.

Het verhaal of beroep bij het Marktenhof is een “één-aanleg” verhaal of beroep (dat zich onderscheidt van een gewoon beroep waarbij het geschil nogmaals in zijn geheel wordt overgedaan voor de appelrechter) en waarbij aan het Hof de administratieve beslissing van de Geschillenkamer van de GBA aan een objectief contentieux wordt onderworpen.

Artikel 108 § 1 WOG geeft enkel aan de partijen - aan wie de beslissing van de Geschillenkamer van de GBA ter kennis werd gebracht – een verhaal of beroepsmogelijkheid bij het Marktenhof. De rechtsmacht die het Marktenhof put uit de WOG is een rechtsmacht geput uit een *lex specialis* hetgeen met zich brengt dat de WOG - waar zij rechtsmacht verleent aan het Marktenhof - beperkend moet uitgelegd worden. Het verhaal of beroep waarvan sprake wijkt af van het gemeen recht.

Het begrip “partijen” moet uitgelegd worden in het algemeen kader van de sanctiebevoegdheden van de Geschillenkamer (artikelen 92 en volgende WOG).

Wanneer een dossier klaar is voor behandeling voor de Geschillenkamer dan is het enkel de ‘vervolgde’ partij die opgeroepen wordt om zich voor de Geschillenkamer te verdedigen en dan is het

enkel ten overstaan van dezelfde partij dat een beslissing (waarbij de Geschillenkamer de keuze heeft uit de beslissingen die vermeld worden in artikel 95 § 1 WOG) wordt getroffen en dan is het ook enkel aan die partij dat de beslissing wordt bekendgemaakt. Het is overigens ook enkel ten aanzien van deze partij dat een eventuele sanctie wordt opgelegd door de Geschillenkamer.

De “bestreden beslissing” is deze van 23 juni 2020 (stuk 12 in het dossier van de GBA), deze beslissing is “*genomen inzake: de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, [....]*” en niet ten aanzien van de NV INFORMEX. Zij was dus geen ‘partij’ voor de Geschillenkamer.

De beslissing is enkel bindend jegens de FOD Mobiliteit en Vervoer. Dit is de enige partij die overigens gevisieerd is in artikel 78 AVG waar dit artikel stelt dat iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon het recht heeft om tegen een hem betreffend juridisch bindend besluit van een toezichthoudende autoriteit een doeltreffende voorziening in rechte in te stellen.

Een beslissing van de Geschillenkamer van de GBA is enkel een juridisch bindend besluit jegens de partij tegen wie de klacht door de GBA is vervolgd conform de hiervoor genoemde regels van de WOG.

Het is niet betwist dat een dergelijke beslissing *de facto* maar niet juridisch bindende rechtsgevolgen kan hebben jegens één of meer derden zijnde ‘andere’ rechtspersonen of fysieke personen. Het kan gaan om directe rechtsgevolgen of om indirecte rechtsgevolgen (per repercussie). Dit maakt niet uit. Deze *onrechtstreeks getroffen*en kunnen weliswaar een voorziening in rechte laten gelden tegen al wie hen – naar hun zienwijze – grieft. Deze rechtsgang kan echter niet ingesteld worden voor het Marktenhof. Hiervoor is de gewone rechter bevoegd. Ook al is dit mogelijk een lacune in de WOG, dan nog komt het niet aan het Marktenhof, maar wel aan de wetgever toe, om deze lacune op te vullen.

6.5.

Artikel 1122 Ger. W. geeft de mogelijkheid aan ieder die niet is opgeroepen of niet in dezelfde hoedanigheid in een zaak is tussengekomen, om derdenverzet te doen tegen een beslissing (voorlopige of definitieve) die zijn rechten benadeelt en die gewezen is door een burgerlijk gerecht of een strafgerecht in zover het burgerlijke belangen betreft. Deze mogelijkheid is niet voorzien in het kader van de WOG (en ook niet van de AVG).

Het derdenverzet is geen gewoon rechtsmiddel, de ontvankelijkheidsvereisten ervan moeten beperkend uitgelegd worden.

De WOG voorziet geen mogelijkheid van derdenverzet tegen een beslissing van de Geschillenkamer van de GBA.

6.6.

Het behoort niet aan het Marktenhof om zich uit te spreken over de vraag of de NV INFORMEX op ontvankelijke wijze de Raad van State kan vatten op grond van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Het behoort aan de Raad van State – en alleen aan haar – om te beoordelen of de Geschillenkamer van de GBA een administratieve overheid is in de zin van deze wet en of de bestreden beslissing al dan niet is aangetast door overtreding van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, dan wel of de beslissing blijk geeft van machtsoverschrijding of machtsafwending.

Hoe dan ook is het zeker dat de NV INFORMEX een doeltreffend verhaal voor de burgerlijke rechter kan instellen tegen de bestreden beslissing, in de mate dat zij als 'derde' door deze beslissing zou gekrenkt worden in haar subjectieve rechten.

Doordat een dergelijk verhaal kan ingesteld worden beschikt de NV INFORMEX over de rechtsbescherming die haar door de wet *sensu lato* is geboden krachtens artikel 78 AVG en overweging 143 AVG.

6.7.

De Belgische wetgever heeft deze rechtsbescherming – wat de rechtspersoon en/of fysieke persoon tegen wie de klacht is gericht en die dus *stricto sensu* de persoon is jegens wie de beslissing is genomen – toevertrouwd aan het Marktenhof.

Wat alle andere personen *sensu lato* betreft, die tegen een beslissing van de Geschillenkamer van de GBA willen opkomen - heeft het Marktenhof geen rechtsmacht.

6.8.

Het door de NV INFORMEX ingestelde verhaal/beroep is dienvolgens niet ontvankelijk.

6.9.

De FOD Mobiliteit en Vervoer werd ten onrechte door de NV INFORMEX in de zaak betrokken.

7. Beslissing.

Het verhaal is niet ontvankelijk en behoeft geen verdere beoordeling.

8. De gerechtskosten.

De NV INFORMEX is de in het ongelijk gestelde partij. Zij heeft ten onrechte de BELGISCHE STAAT, FOD Mobiliteit en Vervoer in het geschil betrokken. De rechtsplegingsvergoeding wordt begroot op € 1.440,00 per procespartij.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gezien artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Verklaart het door de NV INFORMEX ingestelde verhaal niet ontvankelijk.

Veroordeelt de NV INFORMEX tot de gerechtskosten, hierin begrepen het rolrecht van €400,00 te innen door de FOD Financiën overeenkomstig het KB van 28 januari 2019 betreffende de uitvoering van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, de reeds betaalde bijdrage voor het Begrotingsfonds van €20,00 en een rechtsplegingsvergoeding van €1.440,00 voor de GBA en €1.440,00 voor de Belgische Staat, FOD Mobiliteit en Vervoer.

* * *

Dit arrest werd gewezen door de 18N-kamer van het hof van beroep te Brussel, samengesteld uit:

M. BOSMANS

Raadsheer dd. voorzitter

A-M. WITTERS

Raadsheer

O. DUGARDYN

Plaatsvervangend raadsheer

die alle zittingen hebben bijgewoond en die over de zaak hebben beraadslaagd.

bijgestaan door A. De Clerck, griffier,

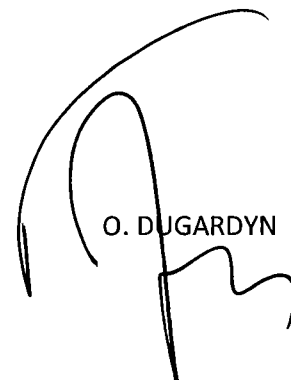

A. DE CLERCK

M. BOSMANS

A-M. WITTERS

O. DUGARDYN

Mevrouw de raadsheer A-M. WITTERS verkeert in de onmogelijkheid om de uitgesproken beslissing te ondertekenen.

De voorzitter van de 18N-kamer heeft dit arrest uitgesproken overeenkomstig art. 782bis, eerste lid Ger. W. in openbare zitting van 28 oktober 2020.

M. BOSMANS Raadsheer dd. voorzitter

A. DE CLERCK Griffier

A. DE CLERCK

M. BOSMANS

